UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In Cusquensi Collegio Sacræ Theologiæ Primarij Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

Subsect. 1. Aliæ confirmationes ponuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95892

Visual Library

nea recta prædicamenti, imo potius ipsum suppositum per se præscindendo à conservatione, ita est completum, vt recte ponatur in linea prædicamentali.

19 Cuius ratio non est alia, nisi quia tale suppositum componit cum conservatione tãquam cum modo ex natura rei distincto à supposito, ac proinde extra essentiam illius existenti, ratione cuius talis compositio non dicitur essentialis, & ideo non arguit suppositum quod cum illa componit esse incompletum essentialiter, sed potius supponit quidditative esse completum. Et ratio est à priori, quia id quod non est essentiale, & advenit alicui non potest complere essentialiter illud, sed potius debet supponere essentialiter completum id cui advenit, quia ante ea quæ non sunt essentialia præsupponitur essentia vltimo constituta, vt videre est in anima rationali, quæ essentialiter præsupponitur iam constituta integre, & adæquate quidditative in esse animæ ante adventum intellectus, & voluntatis, quia intellectus, & voluntas non sunt formalitates essentiales animæ, sed potius extra essentiam illius, sed actualis conservatio non est de essentia, aut prædicatum essentiale suppositi quod conservatur: ergo non componit essentialiter cum ipso: ergo tale suppositum non est incompletum essentialiter: sed potius præscindendo à conservatione, vt à modo distincto à parte rei ab ipso, & extra essentiam illius est essentialiter completum, quia modus extra essentiam non arguit incomplementum rei, sed potius rem sine tali modo esse completam essentialiter: sed humanitas componit cum subsistentia tanquam cum modo est natura rei distincto ab ipsa extra essentiam illius existenti; ergo talis compositio non arguit in humanitate ipsam esse incompletam essentialiter: sed potius supponit esse quidditative completam.

20 Amplius explico hoc, quia suppositum non ponitur in prædicamento substantiæ, ratione conservationis, sed potius per se ipsum ponitur præscindendo à conservatione, quia prædicamentum substantiæ non est prædicamentum in quo est conservatio, prædicamentum enim conservationis est prædicamentum actionis; vnde conservatio solum existit in hoc prædicamento, & non in prædicamento substantiæ: ergo propter conservationem non est suppositum in prædicamento substantiæ, sed potius ratione sui ipsius præscindendo à conservatione.

21 Imo concretum ex conservatione, & supposito non ponitur formaliter in prædicamento substantiæ, sed in prædicamento conservationis, hoc est in prædicamento actionis, sicut concretum ex albedine ponitur in prædicamento qualitatis, & concretum ex substantia, & quantitate per vos, scilicet quantum ponitur in prædicamento quãtitatis, & non in prædicamento substantiæ, & ideo asseritis accidentia non solum in abstracto, sed etiam in concreto poni in suis prædicamentis: ergo signum est præscindendo à compositione cum conservatione esse completum suppositum, itavt possit poni in prædicamento substantiæ; vnde talis compositio nullius momenti est, nec vllo modo impedit ad hoc, vt id quod ponit cum tali actione, ponatur vel non ponatur in proprio prædicamento, quia talis res quæ huiusmodi compositionem ingreditur, componit non essentialiter, licet à parte rei substantialiter componat, quia talis modus est extra essentiam suppositi componentis: sed etiam subsistentia non est de essentia naturæ humanæ cum qua componit, sed potius est extra essentiam illius: ergo compositio illa non impedit quominus humanitas ponatur directe in prædicamento substantiæ.

SVBSECTIO I.

Aliæ confirmationes ponuntur.

SPecies Metaphysica est ita quid completum 22
adhuc ratione vt nullus dubitaverit de specie an directe ponatur in prædicamento, quia essentialiter non componit nec ordinatur ad componendum aliquid essentiale, cum nihil de complemento essentiali deficiat illi, & nihilominus per rationem species componit substantialiter cum individuatione individuum, quod individuum adhuc methaphysice est ens per se substantiale, Petrus enim non est ens per accidens, neque accidentale: sed substantiale per se, & quia hæc compositio non est essentialis non definit esse species essentialiter, ac proinde simpliciter, & absolute completa: ergo similiter licet natura abstracta componat cum subsistentia aliquod ens per se, cum hæc compositio non sit essentialis, non definit esse ens per se essentialiter, ac proinde simpliciter, & absolute completum humanitas.

Declaratur hoc evidentius, quia Verbum di- 23
vinum, nec per modum formæ veræ, & propriæ, nec per modum materiæ potest vllo modo componere, & nihilominus componit de facto per terminationem Christum, qui est ens per se substantiale, & suppositum humanum, de quo nulla ratio tribuitur ab omnibus Theologis, nisi, quia prima compositio est imperfecta, & petit vt extrema componentia sint essentialiter incompleta, in secunda autem minime, quia prima est essentialis compositio; secunda non est essentialis, ac proinde licet Verbum divinum componat iure, & proprie, & intrinsece non definit esse completum: sed natura humana cum subsistentia non componit primo modo vt vera, & propria forma, aut materia, nec per compositionem essentialem: sed per compositionem terminativam, hoc est, naturæ cum termino, & eo genere compositionis, quo resultavit ex natura humana, & ex Verbo divino Christus, quæ secunda compositio est: ergo illa compositio naturæ humanæ non arguit incompletionem essentialem in natura humana, siquidem non arguit talem incompletionem in Verbo divino tali modo componente Christum, quare absolute est completa essentialiter natura humana licet componat, cum talis compositio non sit essentialis: sed terminativa.

Dices, ideo non esse Verbum divinum incom- 24
pletum licet componat, quia est infinitum ens.

Contra primo; nam si compositio illa ex na- 25
tura sua, & ex se peteret extrema incompleta, Verbum divinum non posset componere media illa compositione; nam Verbum divinum, quia Deus est, & infinitum ens non est capax imperfectionis, quæ in compositione petente extrema incompleta reperitur. Imo ideo evidentius ego insto sic: talis compositio non dicit imperfectionem;

fectionem : nec petit extrema incompleta, siquidem Verbum divinum est capax componendi tali compositione, & vt diximus, Deus est incapax imperfectionis, nam si Deus licet ens infinitum sit in vestra sententia est capax illius vnionis, quę ex natura sua, essentialiter, & ex sua essentia petit extrema imperfecta, siquidem incompleta, & ex alio capite Deus non mutat essentias, Deus necessario, licet infinitum ens sit, erit capax illius imperfectionis, quæ necessario, & essentialiter petitur ab ipsa compositione, alias Deus mutaret essentias rerum vt illius vnionis; sicut, v. g. si aliquis diceret, Deus quia infinitum ens est, potest facere peccatum, & potest habere ignorantiam : sed propter talem infinitatem non esset peccator, aut ignorans, quis enim potest tam ignoranter procedere ? nam certe dicere-mus, voluntarie, & inconsequenter proceditis, conceditis primam imperfectionem, licet Deus infinitus sit, & non vultis concedere secundam, licet infinitus sit, certe aut melius diceretis negando tam primam quam secundam imperfectionem, siquidem infinitas vtrique opponitur manifeste, aut consequentius procederetis, si postquam imperfectionem primam conceditis, concederetis etiam secundam non obstante infinitate Dei; nam in hoc secundo modo solum vnum ignorantiæ peccatum committitis concedendo imperfectionem in Deo : primo autem, & ignorantiæ, & inconsequentiæ defectu laboraretis sine dubio : totum hoc manifeste, & evidenter convincitur; Verbum divinum, quia est infinitus non est capax compositionis essentialis materiæ, & formæ, quia secum importat hanc imperfectionem petendi extrema essentialiter incompleta : ergo si Deus est capax vnionis aut compositionis terminationis, ideo est, quia talis compositio non petit talem incomplexionem in extremis : sed potius petit extrema completa essentialiter, imo supponit iam complementum essentiale in extremis vt distinguatur hæc compositio ab essentiali : ergo falsa est solutio adversatiorum; vnde si humanitas componit cum subsistentia ex tali compositione terminativa non debet colligi incomplementum in humanitate: sed potius vt componit tali compositione, debet colligi esse completam essentialiter.

26 Contra secundo, quia humanitas in Christo non est infinita, & nihilominus in tali compositione, vt supra probavimus, manet completa: ergo ratio quare Verbum divinum non est incompletus, non est, quia est infinitus : sed potius quia talis compositio ex natura sua non petit terminos incompletos, sed potius extrema completa essentialiter exigit; ergo ex tali compositione in natura si recte syllogisemus, potius complementum essentiale simpliciter, & absolute, quam incomplementum debet colligi in humanitate.

27 Confirmatur, quia in sententia omnium adversariorum ponuntur prædicata essentialia in prædicamento præscindendo ab existentia : sed existentia est magis intrinseca naturæ quam subsistentia, cum hæc ex natura rei distinguatur à natura, illa vero non, & existentia complet entitatem, & cum essentia in sententia multorum componit vnum ens per se metaphysicè; ergo natura à fortiori præscindendo à subsistentia potest poni directe in prædicamento.

28 Declaratur in partibus integralibus rei cuiuscumque compositæ, nam pars quantitatis dum est separata ab alia; & pars aquæ dum dividitur à comparte aquæ est ita completa, vt sine dubio apud adversarios ponatur directe in prædicamento, quia licet componat integraliter, nihilominus, quia talis compositio non est essentialis non est essentialiter pars : sed tantum integraliter, & sic non definit esse essentialiter completa aqua, quæ antea componebat; ergo similiter humanitas cum solum componat integraliter, aut entitative, & non essentialiter, non desinet esse absolute, essentialiter, & simpliciter completa; vnde recte in prædicamento collocabitur.

SVBSECTIO III.

Proponuntur 2. 3. 4. & 5. argumentum.

29 SEcundo probatur : linea quæ est species quantitatis in sententia adversariorum adhuc cõsiderata sine indivisibilibus vltimis, & corpus sine superficie terminativa, & terminis illorum, essent in prædicamento directe, & essent entia completa essentialiter, quia non complentur essentialiter per illa indivisibilia, nam vltima indivisibilia cum sint termini non sunt de essentia lineæ, nec corporis, quia terminus est extra essentiam rei cuius est terminus; ergo similiter natura humana sine subsistentia quæ est terminus illius, ac per consequens extra essentiam naturæ humanæ erit ens completum, & directe collocabitur in prædicamento.

30 Tertio, supremum genus prædicamenti substantiæ, v. g. substantia completa est norma, & regula ad cætera quæ debent poni in ipso substantiæ prædicamento, iuxta illud Aristotelis, quod est primum in vnoquoque genere est mensura cæterorum; sed illud supremum genus ponitur in abstracto, nam illud caput non est ens substantiale sub hoc nomine quod est concretum; sed sub hoc substantia completa quod est abstractum, quod patet, quia nullum concretum prædicatur de abstracto vt de se patet: sed in hac propositione humanitas Christi est substantia essentialiter completa, prædicatur illud caput prædicamenti de abstracto illo humanitatis : ergo illud est abstractum : ergo cætera, quæ ponuntur in prædicamento potius debent poni sub illo vt abstracta, quam concreta, & concreta sub hoc nomine entis substantialis, aut entis per se completi, concretum enim concretorum est caput, & abstractum abstractorum.

31 Quarto, quod est prædicabile de pluribus differentibus specie vere, & formaliter, & quod est iure, & formaliter prædicabile de pluribus differentibus numero in eo quod quid sunt vera genera, & species, & quæ sunt vera genera, & species vere, & directe ponuntur in prædicamento, quia prædicamentum nihil est aliud, quam generum, & specierum coordinatio : sed animalitas prædicatur vere, & formaliter de humanitate, & equinitate, & humanitas, & equinitas distinguntur specie. Item humanitas prædicatur de hac, & illa humanitate in eo quod quid, & essentialiter, vt *quæstione vltima Vniversalium in communi*, meo videri, evidenter manet demonstratum: ergo animalitas est verum genus, & humanitas vera species; ergo directe ponuntur in prædicamento hæc abstracta.